

Bajma

steklo se je življenje in prenehalo je biti srce Viktorju Jerebu dobremu našemu prijatelju, zvestemu tovarišu, predvojnemu revolucionarju, španskemu borcu in udeležencu narodnoosvobodilne borbe.

Tovariš Viktor Jereb "Kranjski" je že v svoji mladosti izkusil vse tegobe neljudskega italjanskega fašističnega režima in se v boju proti njemu izkristaliziral v enega tistih revolucionarnih borcev, ki so do kraja ostali zvesti svoji revolucionarni delavski ideji. Zaradi svojega revolucionarnega dela je moral emigrirati v Sovjetsko zvezo, kmalu, že v letu 1936, ko je bila napadena španska ljudska fronta je odšel v Španijo. Bil je eden med prvimi Slovenci, ki se je boril v XI. brigadi, okrog Guadalkuivira. Kasneje se je boril v XIII. brigadi pri Malagi, nato v Balkanski četi na Havani, zatem pa bataljonu Đure Đakovič na Aragonski fronti.

Ko so v letu 1938 bile internacionalne brigade izključene iz operacij se je Viktor Jereb moral umikati pred silnim pritiskom Francove vojske proti francoski meji. Tam se je Viktor ponovno javil na iniciativo Andrea Martija v novo formirane enote, ki so branile umik španskih prostovoljcev in španskega ljudstva proti meji. V teh borbah je bil ranjen. Zaradi premoči Francove vojske se je moral umakniti v Francijo, kjer je ostal v taborišču Argeles.

Nemško-italijanski fašistični stroj je nadaljeval po Španiji z osvajanjem drugih dežel: Češke, Poljske itd. Sledil je napad na Francijo. Tovariš Jereb in drugi tovariši, ki so preživljali težke dni v taboriščih Francije so neprestano vodili boj, da se aktivno vključijo v borbo proti fašizmu.

Leta 1941 je prišla pod udar tudi Jugoslavija in s tem njegova domovina. Tovariš Viktor je z drugimi tovariši ^b pobegnil iz francoskega taborišča in se vrnil v Gorico. Zaradi svoje revolucionarne dejavnosti je bil od posebnega vojaškega sodišča obsojen na konfinacijo in odpeljan na otok Ventatene. Od tu je pobegnil in bil nato zepet ujet in poslan na otok Sicilijo. Ko so anglo-amerikanske čete osvobajale Sicilijo je bil zajet in odpeljan v severno Afriko + Oran. Tu je organiziral posebno skupino, ki je zahtevala od anglo - amerikancev, da jih osvobodijo iz taborišča in omogočijo vključitev v NOB Jugoslavije. Toda anglo-američani so jih hoteli vključiti v kraljevo vojsko bivše Jugoslavije, čemer pa se je uprl in se končno vključil v letalske enote NO vojne koder je Viktor Jereb sodeloval do osvoboditve.

Pot tovariša Viktorja je bila skozi celo njegovo življenje trda in težka, vendar revolucionarna in bojovita. Venomer je sodeloval pa naj si bo to v predvojnem revolucionarnem gibanju, v Španiji kakor tudi v NO vojni in prvih vrstah kot dober, izkušen borec. Oblikoval se je v nadvse dobrega in zvestega revolucionarja ter to ostal, do kraja svojega življenja. Smrt je iztrgala iz naše sredine nadvse dobrega tovariša in bojevnika za pravice delovnega človeka, zato ga bomo pogrešali in nam bo težko ob misli, da ga ni več med nami. Špoštovali pa bomo spomin na nje-ga.

Slava mu !